

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61

15 октомври 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/С 373/01   Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/С 373/02   Дело С-423/18: Преюдициално запитване от Finanzgericht Baden-Württemberg (Германия), постъпило на 27 юни 2018 г. — Südzucker AG/Hauptzollamt Karlsruhe 2

2018/С 373/03   Дело С-429/18: Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Испания), постъпило на 28 юни 2018 г. — Berta Fernández Álvarez, BMM, TGV, Natalia Fernández Olmos и María Claudia Téllez Barragán/Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid 3

2018/С 373/04   Дело С-431/18: Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Zaragoza (Испания), постъпило на 29 юни 2018 г. — María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España/Irene Conte Sánchez 5

2018/С 373/05   Дело С-439/18: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 2 юли 2018 г. — ОН/Agencia Estatal de la Administración Tributaria 5

2018/С 373/06   Дело С-445/18: Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 9 юли 2018 г. — Vaseline International BV, Chrysal International BV/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden 6

2018/C 373/07	Дело C-459/18: Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Белгия), постъпило на 16 юли 2018 г. — Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat	7
2018/C 373/08	Дело C-472/18: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 19 юли 2018 г. — ER/Agencia Estatal de la Administración Tributaria	7
2018/C 373/09	Дело C-477/18: Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 23 юли 2018 г. — Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	8
2018/C 373/10	Дело C-478/18: Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 23 юли 2018 г. — Comraho Vlees Zevenaer BV, Ekro BV, Vion Apeldoorn BV, Vitelco BV/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit	9
Общ съд		
2018/C 373/11	Дело T-671/16: Решение на Общия съд от 5 септември 2018 г. — Villeneuve/Комисия (Публична служба — Назначаване — Конкурс на общо основание — Обявление за конкурс EPSO/AD/303/15 (AD 7) — Проверка от EPSO на условията за допускане до конкурса — Професионален опит с продължителност, по-малка от минимално изискуемата — Естество на проверката за условието за допускане, свързано с професионален опит — Запълнение за мотивиране — Явна грешка в преценката на конкурсната комисия — Равно третиране)	11
2018/C 373/12	Дело T-418/18: Иск, предявен на 6 юли 2018 г. — РТ/Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)	11
2018/C 373/13	Дело T-451/18: Жалба, подадена на 18 юли 2018 г. — Triantafyllopoulos и др./ЕЦБ	12
2018/C 373/14	Дело T-478/18: Жалба, подадена на 6 август 2018 г. — Bezouaoui и НВ Consultant/Комисия	13
2018/C 373/15	Дело T-484/18: Жалба, подадена на 14 август 2018 г. — ХВ/ЕЦБ	14
2018/C 373/16	Дело T-500/18: Жалба, подадена на 20 август 2018 г. — Puma/EUIPO — Destilerias MG (MG PUMA)	15
2018/C 373/17	Дело T-502/18: Жалба, подадена на 22 август 2018 г. — Pharmadom/EUIPO — IRF (MediWell)	15
2018/C 373/18	Дело T-503/18: Жалба, подадена на 22 август 2018 г. — Haba Trading/EUIPO — Vida (vidaXL)	16
2018/C 373/19	Дело T-504/18: Жалба, подадена на 24 август 2018 г. — ХГ/Комисия	17
2018/C 373/20	Дело T-508/18: Жалба, подадена на 24 август 2018 г. — OLV/EUIPO — Stra (STRADIA)	18
2018/C 373/21	Дело T-510/18: Жалба, подадена на 22 август 2018 г. — Kaddour/Съвет	19
2018/C 373/22	Дело T-517/18: Жалба, подадена на 3 септември 2018 г. — Zott/EUIPO — TSC Food Products (Backwaren)	19

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 373/01)

Последна публикация

ОВ С 364, 8.10.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 352, 1.10.2018 г.

ОВ С 341, 24.9.2018 г.

ОВ С 328, 17.9.2018 г.

ОВ С 319, 10.9.2018 г.

ОВ С 311, 3.9.2018 г.

ОВ С 301, 27.8.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване от Finanzgericht Baden-Württemberg (Германия), постъпило на 27 юни 2018 г. — Südzucker AG/Hauptzollamt Karlsruhe

(Дело C-423/18)

(2018/C 373/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Südzucker AG

Ответник: Hauptzollamt Karlsruhe

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 3, параграф 2, първо изречение от Регламент (ЕО) № 967/2006 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че посоченият в него срок се прилага и за промяната на своевременно направено уведомяване за таксата за свръхпроизводство в резултат на изменение на установеното количество на подлежащия на отчитане излишък от захар, което е извършено след изтичане на срока въз основа на проверка съгласно член 10 от Регламент (ЕО) № 952/2006 ⁽²⁾?
2. При положителен отговор на първия въпрос:

В случай на промяна на своевременно направено уведомяване, извършена въз основа на констатации в рамките на проверки, важат ли условията, при които съгласно решение на Съда от 10 януари 2002 г., British Sugar, C-101/99, ECLI:EU:C:2002:7, е допустимо превишаване на срока за уведомяване по член 3, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2670/81, изменен с Регламент № 3559/91 ⁽³⁾, също и за превишаване на срока за уведомяване по член 3, параграф 2 от Регламент № 967/2006?

3. В случай че член 3, параграф 2, първо изречение от Регламент (ЕО) № 967/2006 не се прилага за уведомления за изменения в резултат на проверки (вж. първи въпрос) или ако са налице условията за превишаване на срока (вж. втори въпрос), следва ли да се счита, че за срок, в рамките на който трябва да бъде съобщено изменението на таксата за свръхпроизводство, се определя следващият 1 май, или следва да се приложи националното законодателство?
4. При отговор на третия въпрос в смисъл, че нито се счита, че за срок се определя следващият 1 май, нито се прилага националното законодателство:

Съвместимо ли е с основните принципи на правото на Общността, към които спадат и принципите на пропорционалност, правна сигурност и закрила на оправданите правни очаквания, ако в случай като настоящия, въз основа на продължителността на проверката, продължителността на изготвяне на доклада от проверката и неговото разглеждане, уведомяване за таксата за свръхпроизводство за пазарната 2007/2008 година в сектора на захарта се извърши на 20 октомври 2010 г., съответно на 27 октомври 2011 г.? В това отношение има ли значение дали производителят на захар е оспорил констатацията относно излишъка?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 967/2006 на Комисията от 29 юни 2006 година за установяване на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета по отношение на производството над квотите в сектора на захарта (ОВ L 176, 2006 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 73, стр. 42 и поправка ОВ L 52, 27.2.2008 г., стр. 28).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 952/2006 на Комисията от 29 юни 2006 година за установяване на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета по отношение на управлението на пазара на захарта в Общността и системата от квоти (ОВ L 178, 2006 г., стр. 39; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 73, стр. 131).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕИО) № 3559/91 на Комисията от 6 декември 1991 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 2670/81 относно определяне на подробни правила за прилагане по отношение на производството на захар при надвишаване на квотата (ОВ L 336, 1991 г., стр. 26).

Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Испания), постъпило на 28 юни 2018 г. — Berta Fernández Álvarez, BMM, TGV, Natalia Fernández Olmos и María Claudia Téllez Barragán/Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

(Дело C-429/18)

(2018/C 373/03)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Berta Fernández Álvarez, BMM, TGV, Natalia Fernández Olmos и María Claudia Téllez Barragán

Ответник: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Преюдициални въпроси

- 1) Правилно ли е направеното от запитващата юрисдикция тълкуване на Рамковото споразумение в приложението към Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾, че при временното наемане на жалбоподателите е извършена злоупотреба, тъй като работодателят от обществения сектор използва различни форми на наемане — всичките временни — за постоянно и трайно изпълнение на функции, които са обичайни за постоянно наетите служители с нормативноустановен статут[, за да] бъдат преодолени структурни недостатъци и да бъдат обезпечени нужди, които на практика не са временни, а постоянни и трайни[, поради което] посоченото временно наемане не е обосновано от обективна причина по смисъла на клауза 5, параграф 1, буква а) от Рамковото споразумение, доколкото втора алинея от преамбюла на Рамковото споразумение и точки 6 и 8 от общите положения на споразумението конкретно не допускат подобно използване на срочни договори, тъй като не са налице обстоятелствата, обосноваващи сключването им?
- 2) Правилно ли е направеното от запитващата юрисдикция тълкуване на Рамковото споразумение в приложението към Директива 1999/70/ЕО, че обявяването на обикновена процедура за подбор с описаните характеристики не е равностойна мярка и не може да бъде считано за санкция, тъй като не е пропорционално на извършената злоупотреба, довела до освобождаването на временно наетия работник, в нарушение на целите на посочената директива и при запазване на неблагоприятното положение на временно наетите служители с нормативноустановен статут, нито пък може да бъде считано за ефикасна мярка, тъй като не поражда никакви неблагоприятни последици за работодателя и не упражнява каквото и да било възпиращо действие, поради което не съответства на член 2, първа алинея от Директива 1999/70, след като не гарантира постигането от испанската държава на определените в Директивата резултати?

- 3) Правилно ли е направеното от запитващата юрисдикция тълкуване на член 2, първа алинея от Директива 1999/70 и на решението на Съда на Европейския съюз от 14 септември 2016 г. по дело C-16/15 ⁽²⁾, че обявяването на открита процедура за подбор не е подходяща мярка за санкциониране на злоупотребата, произтичаща от сключването на последователни срочни трудови договори, след като испанското законодателство не предвижда ефективен и възпиращ механизъм за санкциониране, който да противодейства на злоупотребите с назначения на временно наетите служители с нормативноустановен статут, и не допуска създадените щатни длъжности да бъдат заети от служителите, спрямо които е извършена злоупотребата, поради което тези работници продължават да се намират в несигурно положение?
- 4) Правилно ли е направеното от запитващата юрисдикция тълкуване, че преобразуването на срочен трудов договор в „трудова договор с неопределена продължителност, който не води до постоянно назначение“ на работник, спрямо когото е извършена злоупотреба, не е ефикасна санкция, тъй като работник с така квалифицирано правоотношение може да бъде освободен било поради заемане на длъжността чрез процедура за подбор, било поради съкращаване на длъжността, и поради това преобразуването не е в съответствие с целта на Рамковото споразумение за предотвратяване на злоупотребите, произтичащи от използването на срочни трудови договори, защото не се изпълнява изискването по член 2, първа алинея от Директива 1999/70, предвид това че не гарантира постигането от испанската държава на определените в директивата резултати?

В така описаната хипотеза е необходимо в случая отново да се поставят следните въпроси, съдържащи се в преюдициалното запитване, отправено на 30 януари 2018 г. в рамките на бързо производство по дело № 193/2017 на JCA n.º 8 de Madrid (Административен съд № 8 — Мадрид) ⁽³⁾:

- 5) Когато националната юрисдикция установи злоупотреба, произтичаща от последователното наемане на служител от обществения сектор с нормативноустановен статут за временно заемане на щатна длъжност в SERMAS (Мадридска здравна служба) с цел да бъдат обезпечени трайни структурни нужди от предоставяне на услуги от постоянно наети служители с нормативноустановен статут, при липса на каквато и да било ефективна и възпираща мярка в националната правна система за санкциониране на такава злоупотреба и за отстраняване на последиците от нарушението на разпоредбата на Съюза, следва ли клауза 5 от Рамковото споразумение, съдържащо се в приложението към Директива 1999/70, да се тълкува в смисъл, че задължава националната юрисдикция да вземе ефективни и възпиращи мерки, които да гарантират полезното действие на Рамковото споразумение, и по този начин да санкционира посочената злоупотреба и да отстрани последиците от нарушаването на разглежданата разпоредба на Съюза, като остави без приложение вътрешната норма, възпрепятстваща ефективното прилагане на последната?

При утвърдителен отговор и съгласно възприетото от Съда на ЕС в решение от 14 септември 2016 г. по дела C-184/15 и C-197/15 ⁽⁴⁾:

Съвместимо ли е с целите на Директива 1999/70/ЕО — като мярка за предотвратяване и санкциониране на злоупотребата с последователни срочни трудови правоотношения и за отстраняване на последиците от нарушението на правото на Съюза — преобразуването на временно нормативноопределено правоотношение на служител, назначен на щатна длъжност или като нещатен или заместващ служител, в стабилно нормативноопределено правоотношение, независимо с какво наименование — като постоянен или назначен за неопределено време служител в обществения сектор, със същата стабилност, която е присъща за правоотношението на постоянно наетите служители с нормативноустановен статут, намиращи се в сходно положение, предвид наличието в националното законодателство на абсолютна забрана последователни срочни трудови договори в обществения сектор да бъдат преобразувани в трудов договор за неопределено време в същия сектор, поради липсата на друга ефикасна мярка за предотвратяване и при необходимост санкциониране на злоупотреба, произтичаща от използване на последователни срочни трудови договори?

- 6) В случай на злоупотреба, произтичаща от използването на последователни срочни трудови правоотношения, може ли да се приеме, че преобразуването на трудовото правоотношение на временно нает служител с нормативноустановен статут за заемане на щатна длъжност в безсрочно или постоянно съответства на целите на Директива 1999/70/ЕО и съдържащото се в нея Рамково споразумение, само когато временно наетият служител с нормативноустановен статут, спрямо когото е извършена злоупотребата, се ползва от същите идентични условия на труд като тези на постоянно наетите служители с нормативноустановен статут (по отношение на социална закрила, професионално израстване, възможности за заемане на свободни длъжности, професионално обучение, отпуски, определяне на административен статут, разрешени отсъствия и други отпуски, пенсионни права и освобождаване от длъжност, както и участие в конкурси за заемане на свободни длъжности и повишаване), при спазване на принципите на стабилност и несменяемост, с всички присъщи права и задължения, при еднакви условия с постоянно наетите служители с нормативноустановен статут?

- 7) В случай че е налице злоупотреба при временното наемане, насочено към удовлетворяване на постоянни нужди, без да е налице обективна причина, като това наемане не е свързано със спешна и неотложна нужда, която да го обосновава, и в националното право не са налице ефективни санкции или ограничения, съвместимо ли е с преследваните от Директива 1999/70/ЕО цели — като средство за предотвратяване на злоупотребата и отстраняване на последиците от нарушението на правото на Съюза, в случай че работодателят не предостави постоянно назначение на работника — обезщетение, което съответства на обезщетението за незаконно уволнение, и представлява ли това обезщетение подходяща, пропорционална, ефективна и възпираща санкция?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕП) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

⁽²⁾ Решение от 14 септември 2016 г., Pérez López (C-16/15, EU:C:2016:679).

⁽³⁾ Дело C-103/18, Sánchez Ruiz.

⁽⁴⁾ Решение от 14 септември 2016 г., Martínez Andrés и Castrejana López (C-184/15 и C-197/15, EU:C:2016:680).

Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Zaragoza (Испания), постъпило на 29 юни 2018 г. — María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España/Irene Conte Sánchez

(Дело C-431/18)

(2018/C 373/04)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Zaragoza

Страни в главното производство

Жалбоподатели: María Pilar Bueno Ruiz, Zurich Insurance PL, Sucursal de España

Ответник: Irene Conte Sánchez

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 3 от Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка ⁽¹⁾ тълкуване в смисъл, че покритието на задължителната застраховка обхваща също нанесените щети — вследствие на опасното положение, създадо се поради изтичане на течности от превозно средство върху паркомаястото, на което е паркирано, или при извършването на маневри при паркиране в частен паркинг, находящ се в сграда в етажна собственост — на трети лица, ползващи същата сграда?

⁽¹⁾ ОВ L 263, 2009 г., стр. 11.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 2 юли 2018 г. — OH/Agencia Estatal de la Administración Tributaria

(Дело C-439/18)

(2018/C 373/05)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: OH

Ответник: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Преюдициален въпрос

Противоречат ли на клауза 4, параграфи 1 и 2 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, което се съдържа в приложение към Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 г.⁽¹⁾, както и на член 2, параграф 1, буква б) и на член 14, параграф 1 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена)⁽²⁾, разпоредбата от колективен трудов договор и практиката на дадено предприятие, съгласно които за целите на повишаването и на определянето на възнаграждението трудовият стаж на работничка на „непълно работно време от вертикален тип“ (тоест упражняваща дейност на пълно работно време, но само в рамките на предварително определени периоди от годината) се изчислява, като се отчита само времето на действително полагане на труд?

⁽¹⁾ Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 14, 1998 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 35).

⁽²⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (ОВ L 204, 2006 г., стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 9 юли 2018 г. — Vaselife International BV, Chrysal International BV/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Дело C-445/18)

(2018/C 373/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Vaselife International BV, Chrysal International BV

Отговорник: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли, след като е издал ново разрешение за референтен продукт, компетентният орган College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Комисията за контрол на продуктите за растителна защита и биоцидите, Нидерландия) да промени служебно или не срока на издалено преди това разрешително за паралелна търговия по смисъла на член 52 от Регламент (ЕО) № 1107/2009⁽¹⁾, за да го съобрази с по-късната дата на изтичане на срока на новото разрешение за референтния продукт?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: следва ли от Регламент (ЕО) № 1107/2009, че новото разрешение за референтния продукт води автоматично до промяна на срока на разрешителното за паралелна търговия? Вписването на новата дата на изтичане на срока на разрешителното за паралелна търговия в базата данни на компетентния орган чисто административно действие ли е или изисква този орган да е взел служебно или не решение за това?
- 3) Ако отговорът на втория въпрос е, че е необходимо да бъде взето решение, приложим ли е към него член 52 от Регламент (ЕО) № 1107/2009, и по-специално параграф 3 от този член?
- 4) При отрицателен отговор на третия въпрос: коя разпоредба или кои разпоредби са приложими в такъв случай?
- 5) Може ли продукт за растителна защита да не се счита за идентичен по смисъла на член 52 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 само поради това, че референтният продукт не се произвежда (вече) от същото предприятие? При отговора на този въпрос от Съда се иска да установи също дали под „асоциирано предприятие“ или „предприятие, произвеждащо „по лиценз“ може да се разбира и предприятие, което произвежда продукта по същата формула с разрешението на притежателя на правото върху нея. От значение ли е в това отношение дали активните съставки на референтния и на паралелно въведения продукт се произвеждат от едно и също предприятие?

- 6) От значение ли е за преценката на идентичността на продукта промяната в мястото на производство на референтния продукт?
- 7) При утвърдителен отговор на петия и/или шестия въпрос: може ли изводът от преценката („липса на идентичност“) да бъде поставен под съмнение, ако компетентният орган установи, че съставът на продукта не е променен или че промяната в него е незначителна?
- 8) Кой носи тежестта на доказване на обстоятелството, че условията по член 52, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 са изпълнени, когато притежателят на разрешителното за паралелния продукт и притежателят на разрешението за референтния продукт са на различно мнение по този въпрос?

⁽¹⁾ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, 2009 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Белгия), постъпило на
16 юли 2018 г. — Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat**

(Дело C-459/18)

(2018/C 373/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Argenta Spaarbank NV

Ответник: Belgische Staat

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз национална данъчноправна уредба, съгласно която при определянето на размера на облагаемата печалба на неограничено данъчнозадължено лице в Белгия, притежаващо постоянен обект в друга държава членка, чиито печалби са изцяло освободени в Белгия по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между Кралство Белгия и другата държава членка,

— приспадането за рисков капитал се намалява с определена сума (представляваща приспадане за рисков капитал), изчислена въз основа на положителната разлика между, от една страна, нетната счетоводна стойност на активите на постоянния обект, и от друга страна, общата стойност на пасивите, които не са част от собствения капитал на дружеството и които се водят на този постоянен обект, и

— посоченото намаляване не се извършва, доколкото размерът на намаляването е по-малък от печалбата от този постоянен обект,

при положение че не се извършва намаляване на приспадането за рисков капитал, ако тази положителна разлика може да бъде отнесена към постоянен обект в Белгия?

**Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на
19 юли 2018 г. — ER/Agencia Estatal de la Administración Tributaria**

(Дело C-472/18)

(2018/C 373/08)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: ER

Отговорник: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Преюдициален въпрос

Противоречат ли на клауза 4, параграфи 1 и 2 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, което се съдържа в приложение към Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 г.⁽¹⁾, както и на член 2, параграф 1, буква б) и на член 14, параграф 1 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена)⁽²⁾, разпоредбата от колективен трудов договор и практиката на дадено предприятие, съгласно които за целите на повишаването и на определянето на възнаграждението трудовият стаж на работничка на „непълно работно време от вертикален тип“ (тоест упражняваща дейност на пълно работно време, но само в рамките на предварително определени периоди от годината) се изчислява, като се отчита само времето на действително полагане на труд?

⁽¹⁾ Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 14, 1998 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 35).

⁽²⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (ОВ L 204, 2006 г., стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 23 юли 2018 г. — Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Дело C-477/18)

(2018/C 373/09)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподател: Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV

Отговорници: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли изразът „персонала, който участва в официалния контрол“ в точка 1 от приложение VI към Регламент № 882/2004⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (Регламент № 882/2004), и изразът „персонала, който участва в официалния контрол“ в точка 2 от приложение VI към Регламент № 882/2004 да се тълкуват в смисъл, че разходите (за заплати), които могат да се вземат предвид при изчисляването на таксите за официален контрол, се състоят само от разходите (за заплати) за официалните ветеринарни лекари и официалните помощници, които извършват официалния контрол, или е допустимо те да включват и разходите (за заплати) за друг персонал на Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (Нидерландска агенция по безопасност на храните и стоките, наричана по-нататък „NVWA“) или на дружеството с ограничена отговорност Kwaliteitskeuring Dierlijke Sector (наричано по-нататък „KDS“)?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е, че изразът „персонала, който участва в официалния контрол“ в точка 1 от приложение VI към Регламент № 882/2004 и изразът „персонала, който участва в официалния контрол“ в точка 2 от приложение VI към Регламент № 882/2004 се отнасят и до разходите (за заплати) за друг персонал на NVWA или на KDS, при какви обстоятелства и в какви граници все още е налице дотолкова тясна връзка между разходите за този друг персонал и официалния контрол, че за тези разходи (за заплати) да може да се събират такси на основание член 27, параграф 4 от Регламент № 882/2004 и точки 1 и 2 от приложение VI към него?

- 3 а) Трябва ли разпоредбите на член 27, параграф 4, буква а) от Регламент № 882/2004 и точки 1 и 2 от приложение VI към него да се тълкуват в смисъл, че член 27, параграф 4 и точки 1 и 2 от приложение VI не допускат на кланичните предприятия да се начисляват такси за официален контрол за заявени от тях пред компетентния орган, но фактически неизползвани за официалния контрол четвърт часове?
- б) Релевантен ли отговорът на въпрос 3а и когато компетентният орган наема външни официални ветеринарни лекари, които не получават възнаграждение за четвърт часовете, заявени от кланичното предприятие пред компетентния орган, но фактически неизползвани за свързани с официалния контрол дейности, при което начислените на кланичното предприятие суми за заявените, но неизползвани четвърт часове служат за покриване на общите административни разходи на компетентния орган?
- 4) Трябва ли разпоредбите на член 27, параграф 4, буква а) от Регламент № 882/2004 и точки 1 и 2 от приложение VI към него да се тълкуват в смисъл, че член 27, параграф 4 не допуска да се прилага усреднена тарифа за свързаните с официалния контрол дейности на ветеринарните лекари — служители на NVWA, и на външните ветеринарни лекари (на които се плаща по-малко), така че на кланичните предприятия да се начисляват такси по по-висока тарифа от тази, по която се плаща на външните ветеринарни лекари?
- 5) Трябва ли разпоредбите на член 26 и член 27, параграф 4, буква а) от Регламент № 882/2004 и точки 1 и 2 от приложение VI към него да се тълкуват в смисъл, че при изчисляването на таксите за официален контрол може да се вземат предвид разходи, направени за формирането на резерви в дружество с ограничена отговорност (KDS), от което компетентният орган наема външни официални помощници, като резервите могат да се използват в кризисни случаи за покриването на разходи за заплати и обучение за фактически извършващия официалния контрол персонал, както и за персонала, осигуряващ възможност за извършването на официалния контрол?
- 6) При утвърдителен отговор на [петия] въпрос: до какъв размер може да се формират такива резерви и колко дълъг период може да покриват?

(¹) ОВ L 165, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216.

Преюдициално запитване от College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Нидерландия), постъпило на 23 юли 2018 г. — Compho Vlees Zevenaar BV, Ekro BV, Vion Apeldoorn BV, Vitelco BV/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Дело C-478/18)

(2018/C 373/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Compho Vlees Zevenaar B.V., Ekro B.V., Vion Apeldoorn B.V., Vitelco B.V.

Ответник: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли изразът „персонала, който участва в официалния контрол“ в точка 1 от приложение VI към Регламент (ЕО) № 882/2004 (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (Регламент № 882/2004), и изразът „персонала, който участва в официалния контрол“ в точка 2 от приложение VI към Регламент № 882/2004 да се тълкуват в смисъл, че разходите (за заплати), които могат да се вземат предвид при изчисляването на таксите за официален контрол, се състоят само от разходите (за заплати) за официалните ветеринарни лекари и официалните помощници, които извършват официалния контрол, или е допустимо те да включват и разходите (за заплати) за друг персонал на Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (Нидерландска агенция по безопасност на храните и стоките, наричана по-нататък „NVWA“) или на дружеството с ограничена отговорност Kwaliteitskeuring Dierlijke Sector (наричано по-нататък „KDS“)?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е, че изразът „персонала, който участва в официалния контрол“ в точка 1 от приложение VI към Регламент № 882/2004 и изразът „персонала, който участва в официалния контрол“ в точка 2 от приложение VI към Регламент № 882/2004 се отнасят и до разходите (за заплати) за друг персонал на NVWA или на KDS, при какви обстоятелства и в какви граници все още е налице дотолкова тясна връзка между разходите за този друг персонал и официалния контрол, че за тези разходи (за заплати) да може да се събират такси на основание член 27, параграф 4 от Регламент № 882/2004 и точки 1 и 2 от приложение VI към него?
- 3) Трябва ли разпоредбите на член 27, параграф 4, буква а) от Регламент № 882/2004 и точки 1 и 2 от приложение VI към него да се тълкуват в смисъл, че член 27, параграф 4 и точки 1 и 2 от приложение VI не допускат на кланичните предприятия да се начисляват такси за официален контрол за заявени от тях пред компетентния орган, но фактически неизползвани за официалния контрол четвърт часове?

⁽¹⁾ ОВ L 165, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 5 септември 2018 г. — Villeneuve/Комисия

(Дело T-671/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Назначаване — Конкурс на общо основание — Обявление за конкурс EPSO/AD/303/15 (AD 7) — Проверка от EPSO на условията за допускане до конкурса — Професионален опит с продължителност, по-малка от минимално изискуемата — Естество на проверката за условието за допускане, свързано с професионален опит — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката на конкурсната комисия — Равно третиране)

(2018/C 373/11)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Vincent Villeneuve (Монпелие, Франция) (представител: C. Mourato, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Gattinara и L. Radu Bouyon)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решение на конкурсната комисия от 5 ноември 2015 г., с което се отхвърля кандидатурата на жалбоподателя в конкурса на общо основание по квалификации и с тестове EPSO/AD/303/15 — Сътрудничество за развитие и управление на помощта за държави извън ЕС (AD 7)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Vincent Villeneuve да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 419, 14.11.2016 г.

Иск, предявен на 6 юли 2018 г. — PT/Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)

(Дело T-418/18)

(2018/C 373/12)

Език на производството: шведски

Страни

Ищец: PT (представител: E. Nordh, адвокат)

Ответник: Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)

Искания на ищеца

Ищещът иска от Общия съд:

- да отмени решението на ЕИБ от 4 април 2018 г., с което жалбоподателят е уволнен,
- да осъди ответника да го обезщети за претърпените имуществени вреди, които към момента възлизат на 2 240,31 EUR, и за неимуществените вреди, оценени на 50 000 EUR, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът излага две основания.

1. В първото основание се твърди, че има нарушение на правото на защита.
  - Ищецът твърди, че ответникът не е дал на ищеца възможност при възможно най-добри условия да се защити срещу неговите твърдения. Ищецът счита, че така е нарушено правото му на добра администрация.
2. Във второто основание се твърди наличието на явни грешки в преценката.
  - Ищецът твърди, че ответникът е допуснал и редица явни грешки в преценката във връзка с нарушаването от негова страна на правото на защита на ищеца.

Жалба, подадена на 18 юли 2018 г. — Triantafyllopoulos и др./ЕЦБ**(Дело T-451/18)****(2018/С 373/13)***Език на производството: гръцки***Страни**

Жалбоподатели: Panaghiote Triantafyllopoulos (Patrasso, Гърция) и други 487 жалбоподатели (представител: N. Ioannou, адвокат)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да осъди Европейската централна банка да заплати обезщетение за претърпените от тях вреди, посочени по отношение на всеки от тях в жалбата в размер до 83,77 EUR въз основа на кооперативните акции, умножено по броя на акциите, на който е титуляр всеки жалбоподател — физическо или юридическо лице;
- да осъди Европейската централна банка да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата е с предмет основаниято за обезщетение за вреди, за които се твърди, че са причинени на жалбоподателите в качеството им на титуляри на акциите на „Achaiki Syneteristiki Trapeza SYN.P.E.“ (Банка за кооперативен кредит на Акайя) при специалната ѝ ликвидация, от която произтичат достатъчно сериозни вреди, по-конкретно с оглед на стойността на акциите, притежавани от всеки от жалбоподателите. Вредата според жалбоподателите е причинена поради недостатъчен контрол и надзор, упражнявани от Гръцката национална банка (ТtE) по отношение на Банка за кооперативен кредит на Акайя, считано от 1999 г. до 2012 г., както и поради недостатъчен контрол и надзор, упражнявани от Европейската централна банка по отношение на ТtE и чрез последната, но и пряко по отношение на Банка за кооперативен кредит на Акайя.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат следните основания.

1. Първото основание е изведено от фактическите обстоятелства, наказателното производство и националното право.
  - От 1999 г. и до отмяна на разрешението на Банка за кооперативен кредит на Акайя от страна на ТtE, ръководствата опортюнистично са усвоили имуществото на дружеството и са го използвали за престъпни цели в пълно противоречие с предвидените в закона. Имуществото е иззето без спазване на законовите процедури, предвидени за банките. Съгласно националното право ТtE е единственият надзорен орган, отговорен за приемане на всички предпазни, охранителни и изпълнителни мерки, за да не се случи това, което се е случило и което е довело до разпиляване на имуществото на дружеството.
2. Второто основание е изведено от член 340 ДФЕС.
  - Съгласно член 340, параграф 3 ДФЕС ЕЦБ притежава правосубектност и е длъжна да обезщети в съответствие с общите принципи на правото, които са общи за държавите членки, вредите, причинени от нея или от нейни служители при упражняване на техните функции.

3. Третото основание е изведено от практиката на Общия съд.

- Практиката на Общия съд изисква установяването на квалифицирано нарушение на правни норми, възлагащи права на правните субекти. Що се отнася до изискването нарушението да е квалифицирано, следва да се приеме за изпълнен решаващият критерий, изразяващ се в обстоятелството да е налице от страна на определени служби на въпросната общностна институция, тежко и явно нарушение на пределите на дискреционната власт. Размерите и обхватът на причинената вреда, както и броят на увредените лица могат да бъдат използвани като критерий относно обстоятелството дали органът, допуснал поведението, е нарушил явно и тежко пределите на дискреционната си власт. Следователно следва да се отбележи също така, че е налице квалифицирано нарушение на правото на Съюза, ако институцията не би допуснала нередности, при условие че е действала с обичайната грижа и предпазливост. ЕЦБ е нарушила възложеното и по силата на Договора и собствения ѝ статут задължение да наложи ефикасни санкции на Гръцката национална банка за това, че е упражнила недостатъчен надзор по отношение на Банка за кооперативен кредит на Акайа. От своя страна, ЕЦБ отговаря за осъществяването на контрол националните банки на държавите членки да действат в съответствие с предвиденото в Договорите и Статута ѝ. В случай, че не е осъществен такъв контрол, може да се говори за административни пропуски — нарушение на принципа на добра администрация — които са могли да бъдат предвидени, ако ЕЦБ беше приела подходящи мерки, за да „припомни“ на Гръцката национална банка какви са задачите ѝ, възложени съгласно Договора, и, че тя няма право да остави без контрол кредитните институции, тъй като по този начин се излага на риска финансовата стабилност на Европейския съюз, а това е основната цел на съществуването на ЕЦБ. ЕЦБ е трябвало да осъществи контрол върху това дали Гръцката национална банка изпълнява задълженията си като част от Европейската система на централните банки и в случай, че се установи, че самите задължения не са изпълнени, е трябвало да бъдат приети подходящи, а не да се бездейства.

Жалба, подадена на 6 август 2018 г. — Bezouaoui и НВ Consultant/Комисия

(Дело Т-478/18)

(2018/С 373/14)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Hacène Bezouaoui (Аван, Франция), НВ Consultant (Бюр, Франция) (представители: J.-F. Henrotte и N. Neyrinck, avocats)

Отговорник: Европейската комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна. Вследствие на това
- да отмени Решение С(2018) 2075 окончателен на Комисията от 10 април 2018 г. по случай SA.46897 (2018/NN) — Франция, предполагаема помощ — SACES,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на понятието „вменяване на отговорност“ по член 107 ДФЕС, тъй като възстановяването на разходите за обучение за безопасна работа със строителни машини от сертифицирани от държавата паритетни организации (ОРСА) включва използването на ресурси на държавата, резултат от мярка, която може да се вмени в отговорност на държавата. Така жалбоподателите твърдят, че решението, чиято отмяна искат, не е съобразено с практиката на Съда по делото Pearle (решение от 15 юли 2004 г., Pearle и др., С-345/02, EU:С:2004:448).
2. Второто основание е изведено от нарушение на понятието „предимство“ по член 107 ДФЕС, доколкото в случая приетите от френската държава мерки предоставят предимство на предприятията, които предлагат обучения, наречени „SACES®“ (Удостоверение за правоспособност за безопасно управление) за разлика от тази, които предлагат обучения, наречени „PCE®“ (Свидетелство за управление на машини).

3. Третото основание е изведено от нарушение на понятието „селективност“ по член 107 ДФЕС, доколкото приетите мерки имат селективен характер. Това основание се състои от три части:
- първата част е изведена от довода, че ОРСА не разполагат с право да извършват дискриминация между различните обучения, които отговарят на една и съща нужда и които са били признати от френската държава,
  - втората част е изведена от довода, че наместите на френската държава са въвели в заблуждение ОРСА относно системите за обучение, които отговарят на законовите изисквания и разходите, които могат да бъдат възстановени,
  - третата част е изведена от довода, че различното третиране на двете системи за обучение (CACES® и PCE®) не е обосновано от естеството или общата структура на определена референтна система.

Жалба, подадена на 14 август 2018 г. — ХВ/ЕЦБ

(Дело T-484/18)

(2018/C 373/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ХВ (представители: L. Levi и A. Champetier, адвокати)

Ответник: Европейска централна банка (ЕЦБ)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решенията от 6 ноември 2017 г. и от 4 декември 2017 г., с които жалбоподателят се уведомява, че няма право на някои надбавки (надбавка за жилищни нужди, надбавки за деца, надбавки за образование и надбавка за предучилищно образование),
- съответно, да разпорежи изплащането на съответните суми, считано от исканите дати, заедно с лихва за забава (лихвен процент на ЕЦБ + два процентни пункта). Следва да се приеме, че коригиращите плащания, които не са свързани с месеца, през който са били направени, следва да се облагат с данъка, с който биха се облагали, ако бяха направени своевременно, в съответствие с Регламент (ЕИО, ЕВРАТОМ, ЕОВС) № 260/68 ⁽¹⁾,
- ако е необходимо, да отмени решението от 5 юни 2018 г., с което се отхвърля жалбата по административен ред, подадена от жалбоподателя на 29 март 2018 г.,
- ако е необходимо, да отмени решенията от 2 февруари 2018 г., с които се отхвърля искането на жалбоподателя за административно преразглеждане от 15 декември 2017 г.,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание: условията на ЕЦБ за наемане на работа за кратък срок и правилата за наемане на работа за кратък срок са незаконосъобразни (основание за незаконосъобразност).
  - Условията на ЕЦБ за наемане на работа за кратък срок и нейните правила за наемане на работа за кратък срок нарушават, първо, правата на детето и принципите на защита на семейството и на недопускане на дискриминация, предвидени в Хартата на основните права на Европейския съюз, второ, принципа на недопускане на дискриминация между временните и постоянните служители и трето, принципа на недопускане на дискриминация и на равнопоставеност на данъкоплатците.

2. Второ основание: нарушение на колективни права поради липса на надлежно консултиране на Комитета по персонала на ЕЦБ при приемането на условията и правилата на ЕЦБ за наемане на работа за кратък срок.

(¹) Регламент (ЕИО, ЕВРАТОМ, ЕОВС) № 260/68 на Съвета от 29 февруари 1968 година относно определяне на условията и процедурата за прилагане на данъка в полза на Европейските общности (ОВ L 56, 1968 г., стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 8, стр. 165).

Жалба, подадена на 20 август 2018 г. — Puma/EUIPO — Destilerias MG (MG PUMA)

(Дело T-500/18)

(2018/C 373/16)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Puma SE (Херцогенаурах, Германия) (представители: P. Trieb и M. Schunke, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Destilerias MG SL (Виланова и ла Хелтру, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за марка на Европейския съюз „MG PUMA“ — заявка за регистрация № 15 108 848

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 6 юни 2018 г. по преписка R 2019/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително разноските, направени в производството пред апелативния състав.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 22 август 2018 г. — Pharmadom/EUIPO — IRF (MediWell)

(Дело T-502/18)

(2018/C 373/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Pharmadom (Boulogne-Billancourt, Франция) (представител: M-P. Dauquaire, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: IRF s. r. o. (Братислава, Словакия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „MediWell“ — заявка за регистрация № 15 078 645

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 8 юни 2018 г. по преписка R 6/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отмени решението на отдела по споровете,
- да откаже регистрацията на заявената марка,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 22 август 2018 г. — Haba Trading/EUIPO — Vida (vidaXL)

(Дело T-503/18)

(2018/C 373/18)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Haba Trading BV (Утрехт, Нидерландия) (представители: B. Schneiders и A. Brittner, адвокати)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Vida AB (Алвеста, Швеция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „vidaXL“ — заявка за регистрация № 11 603 024

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 12 юни 2018 г. по преписка R 190/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 18, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 24 август 2018 г. — XG/Комисия

(Дело T-504/18)

(2018/C 373/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: XG (представители: S. Kaisergruber и A. Burghelle-Vernet, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата за допустима и основателна,

и вследствие на това:

- да отмени Решение от 3 юли 2018 г., прието при условията на [поверителност] ⁽¹⁾ от Европейската комисия, с което се оставя в сила отказът за достъп на жалбоподателя до сградите на Комисията,
- да възложи съдебните разноски на Комисията.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание: липса на компетентност на автора на обжалвания акт.
2. Второ основание: нарушение на член 3 от Решение (ЕС, Евроатом) 2015/443 на Комисията от 13 март 2015 година относно сигурността в Комисията (ОВ L 72, 2015 г., стр. 41) (наричано по-нататък „Решение 2015/443“), както и липса на правно основание на обжалвания акт.
3. Трето основание: нарушение на основните права на жалбоподателя, по-специално нарушение на член 67 ДФЕС, на член 6 ДЕС, на член 3 от Решение 2015/443, както и на членове 6, 7, 8, 15, 27, 31, 41, 42, 47, 48 и 49 от Хартата на основните права. Това основание се състои от три части:
  - първа част: нарушение на правата на свобода, личен живот, защита на личните данни и на правото да упражнява свободно професията си,
  - втора част: нарушение на правата на добра администрация, прозрачност, достъп до документи и на ефективни правни средства за защита, както и нарушение на презумпцията за невиновност и на правото на защита,
  - трета част: нарушение на принципа на пропорционалност и на член 49 от Хартата на основните права.

4. Четвърто основание, изтъкнато при условията на евентуалност: нарушение на член 296 ДФЕС, член 41, параграф 2 от Хартата на основните права и на принципите за мотивиране по процесуалните въпроси и мотивиране по същество на едностранните актове. Това основание се състои от две части:

- първа част: липса на мотиви по процесуалните въпроси на обжалвания акт,
- втора част: липса на мотиви по същество на обжалвания акт.

⁽¹⁾ Заличени поверителни данни.

Жалба, подадена на 24 август 2018 г. — OLX/EUIPO — Stra (STRADIA)

(Дело T-508/18)

(2018/С 373/20)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: OLX BV (Хоофдорп, Нидерландия) (представители: G. Lodge, K. Gilbert, solicitors и V. Jones, barrister)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Stra Lda (Коимбра, Португалия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: Заявка за словна марка на Европейския съюз „STRADIA“ — Заявка за регистрация № 14 841 985

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 12 юни 2018 г. по съединени преписки R 2228/2017-4 и R 2229/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- при условията на евентуалност, да измени обжалваното решение, така че в него да се посочва, че възражението следва да се върне на отдела по спорове, който да го преразгледа,
- да осъди EUIPO да заплати разноските на жалбоподателя, свързани с настоящата жалба, както и тези, направени пред апелативния състав. При условията на евентуалност, ако другата страна в производството пред апелативния състав встъпи, да осъди EUIPO и встъпилата страна солидарно да платят разноските на жалбоподателя, свързани с настоящата жалба, както и тези, направени пред апелативния състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 2017/2011 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 22 август 2018 г. — Kaddour/Съвет

(Дело T-510/18)

(2018/C 373/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Khaled Kaddour (Дамаск, Сирия) (представители: V. Davies и V. Wilkinson, Solicitors)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени мерките от 2018 г., в частта относно д-р Kaddour, и
- да осъди Съвета да заплати разноските на д-р Kaddour по настоящата жалба.

Основания и основни доводи

Жалбата е насочена срещу Решение (ОВППС) 2018/778 на Съвета от 28 май 2018 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС ⁽¹⁾ относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 131, 2018 г., стр. 16) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/774 на Съвета от 28 май 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 ⁽²⁾ относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия No 36/2012 (ОВ L 131, 2018 г., стр. 1), в частта, в която посочените мерки се прилагат спрямо жалбоподателя (по-нататък „мерките от 2018 г.“).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. В рамките на първото основание се твърди, че мерките от 2018 г са опорочени от явна грешка в преценката.
2. В рамките на второто основание се твърди, че жалбоподателят има право да се ползва от член 27 и член 28, параграф 2 от Решение 2013/255/ОВППС на Съвета, изменено с Решение (ОВППС) 2015/1836 на Съвета ⁽³⁾, и от член 15, параграф 16 от Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета, изменен с Регламент (ЕС) 2015/1828 на Съвета ⁽⁴⁾.
3. В рамките на третото основание се твърди, че мерките от 2018 г. представляват нарушение на основните права на жалбоподателя, защитени от Хартата на основните права на ЕС и/или Европейската конвенция за правата на човека, що се отнася до неговото право на зачитане на доброто му име, на правото му мирно да се ползва от собствеността си и на принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ Решение 2013/255/ОВППС на Съвета от 31 май 2013 година относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 147, 2013 г., стр. 14).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета от 18 януари 2012 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия и за отмяна на Регламент (ЕС) № 442/2011 (ОВ L 16, 2012 г., стр. 1).

⁽³⁾ Решение (ОВППС) 2015/1836 на Съвета от 12 октомври 2015 година за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 266, 2015 г., стр. 75).

⁽⁴⁾ Council Regulation (EU) 2015/1828 of 12 October 2015 amending Regulation (EU) No 36/2012 concerning restrictive measures in view of the situation in Syria (OJ 2015 L 266, p. 1). Регламент (ЕС) 2015/1828 на Съвета от 12 октомври 2015 година за изменение на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 266, 2015 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 3 септември 2018 г. — Zott/EUIPO — TSC Food Products (Backwaren)

(Дело T-517/18)

(2018/C 373/22)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Zott SE & Co. KG (Мертинген, Германия) (представители: Rechtsanwälte E. Schalast, R. Lange и C. Böhler)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: TSC Food Products GmbH (Велс, Австрия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 2487983-0001

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 27 юни 2018 г. по преписка R 1341/2017-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 4 във връзка с член 6, параграф 1 и член 7 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG